

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka v právní věci:

žalobců: a) **J. K.** nar. X
bytem X
b) **V. K.**, nar. X
bytem X
oba zastoupeni advokátem Mgr. Štěpánem Ciprýnem
sídlem Rumunská 12, 120 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2018, č. j. 102482/2018/KUSK, sp. zn. SZ 053415/2018/KUSK ÚSŘ/Gr

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci a) se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací, k rukám jeho zástupce, soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.
- IV. Žalobkyni b) se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací, k rukám jejího zástupce, soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Mníšek pod Brdy ze dne 14. 2. 2018, č. j. MMpB-SÚ/6081/14-Ka, sp. zn. 876/2014, kterým byla žalobcům zamítnuta žádost o povolení výjimky z ustanovení § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o obecných

požadavcích na využití území“) pro umístění stavby skladu, hospodářské místnosti a přístřešku pro dvě auta na pozemku parcelní číslo X v katastrálním území L.

2. Soud předně musel zkoumat, zda jsou splněny podmínky pro věcné projednání žaloby, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.
3. Povolení výjimky z vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území zpravidla nezakládá práva a povinnosti fyzických a právnických osob samo o sobě, ale až ve spojení s navazujícím aktem správního orgánu, kterým je rozhodováno o celém předmětu řízení (zde: rozhodnutí o dodatečném povolení stavby). Samostatně soudně přezkoumatelným ve smyslu § 65 s. ř. s. by bylo rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na využívání území pouze v případě, pokud by po jeho vydání nebylo k uskutečnění příslušného stavebního záměru zapotřebí žádného navazujícího úkonu stavebního úřadu. Rozhodnutí o výjimce je totiž ve vztahu k vlastnímu rozhodnutí *de facto* rozhodnutím o předběžné otázce (srov. komentářová literatura k ustanovení § 169 - *POTĚŠIL, ROŽTOČIL, HRŮŠOVÁ, LACHMANN. Stavební zákon - komentář. 4. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014*).
4. Povolení výjimky z § 25 odst. 5 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, vydané dle § 169 stavebního zákona tak není samostatně přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.
5. Přijatý právní závěr vychází z již konstantní judikatury správních soudů (viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 48 A 54/2016 – 31, a rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2013, č. j. 8 As 8/2011-66, publikovaný pod č. 2908/2016 Sb. NSS).
6. Proto soud žalobu proti napadenému rozhodnutí ve věci výjimky z obecných požadavků na využití území odmítl jako nepřipustnou dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.
7. Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, nerozhodoval již soud z důvodu nadbytečnosti o návrhu na přiznání odkladného účinku.
8. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta.
9. Protože žaloba byla odmítnuta, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o soudních poplatcích“) současně rozhodl o vrácení soudního poplatku, a to každému z žalobců ve výši 3 000 Kč za podání žaloby, a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích, k rukám jejich zástupce.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. listopadu 2018

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.

předsedkyně senátu